

[Aksel Larsen.]

bygget, jo hurtigere kommer indtægterne, som derefter kan betale, hvad det har kostet at bygge den, med renter og rentes rente. Hvis man ikke har forstået det endnu, skal jeg sige det endnu tydeligere: hvem skal betale lufthavnen på Saltholm? Det skal de, der kommer til at flyve, og det er ikke skatteborgerne i Danmark. Det kan man vist ikke sige om Storebæltsbroen.

Men så er der det ved det, at denne sag har været undersøgt i tilstrækkelig mange år, og der er for så vidt ikke nogen problemer, som ikke er klaret, ud over at man på det sidste forsøger at komplicere det f. eks. ved at komme med indvendinger fra SAS eller fra anden side eller ved, at økonomer, som slet ikke tager rigtige samfundsmæssige hensyn, sætter sig hen med en kugleramme og regner ud, hvorvidt det kan betale sig eller ikke betale sig.

Forholdet er det, at de ingeniørfirmaer, der givetvis skal bygge lufthavnen på Saltholmen, på et møde i lufthavnsudvalget utvetydigt og kategorisk har givet tilsagn om, at de ville være i stand til at gøre lufthavnen færdig, klar til drift og ibrugtagning med tunnelforbindelse fra Amager til Saltholm på 4, maksimum 5 år, hvis de blot fik lov.

Så korte er fristerne, hvis vi virkelig vil udnytte de muligheder, der foreligger, og derfor kan jeg naturligvis kun være glad for det lovforslag, der er kommet, som ganske vist for at se det negative ved det siger, at der ikke må ske mere end for 130 mill. kr. i Kastrup. Men det vil jo sige, at Kastrup kun i et par år eller i 3-4 år endnu overhovedet vil være i stand til at klare trafikken, og altså kan jeg ikke opfatte det anderledes — og jeg håber også, det er ministerens opfattelse, selv om jeg ikke forlanger, at han skal give udtryk for den her fra talerstolen — end at dette er et lovforslag om, at nu skal vi meget snart i gang med at overflytte lufthavnen til Saltholm og gøre det i det hurtigst mulige tempo.

Vel, jeg er ganske klar over, hvorfor lovforslaget er kommet så sent og har den facon, det har. Det er, fordi der er uenighed i regeringen, og det er jo ikke noget nyt, og så er det, fordi der skal være valg. Og uanset hvordan det valg forløber, uanset hvordan flertallet i folketinget bliver, uanset om

denne regering bliver i stand til at fortsætte efter valget — hvad jeg naturligvis hverken venter eller håber — eller vi får en ny regering, så går jeg ud fra, at når man ikke mere har et valg umiddelbart forude, vil man lettere være i stand til at se bort fra partitaktiske hensyn og vælge den sagligt rigtige løsning: hurtigst mulig bygning af lufthavnen på Saltholm.

Sigsgaard: Hr. Aksel Larsen henvendte i sin tale nogle bemærkninger til dem, der ikke har forstået, hvad dette drejer sig om. Jeg forstår altså, at der er to hold her i folketingsalen og udenfor: der er dem, der har forstået, hvad det drejer sig om — og det er dem, der er enig med hr. Aksel Larsen om Saltholmplanen — og så er der os andre, der ikke rigtig har forstået noget af det hele.

Jeg synes jo nok, at der i det, hr. Aksel Larsen siger, og som også hr. Horn har sagt, ligger nogle storskandinaviske drømmerier, som vi burde kunne forlange lidt nærmere redegørelse for. Men inden jeg går videre med det, vil jeg sige, at jeg synes, der er en uhyggelig tendens, som der vel i øvrigt har været til alle tider, til, at politikere vil bygge sig nogle pyramider. Der var nogle politikere i det gamle Ægypten engang, der byggede sig nogle pyramider, og der er nogle politikere i dag, der måske er blevet lidt forblændet af den succes, de gamle havde dengang — for faktisk mindes vi dem jo i høj grad, når vi ser deres pyramider. Nu er det af praktiske grunde jo ikke så ligetil at bygge egentlige pyramider i dag, så derfor vælger man sig nye former for pyramidebyggeri, gigantprojekter, som store dele af en nations ressourcer skal koncentrereres om, selvfølgelig samtidig med at det går ud over en række andre ting, men pyramiderne skal helst op at stå.

Jeg må indrømme, at Storebæltsbroen og gigantulthavnen, som man fabler om, vurderer jeg i høj grad som vor tids pyramider. Og jeg nævner det her for at advare en smule imod, at man fra politisk side — i øvrigt også fra erhvervsmæssig sige — får for meget hang til den slags pyramidebyggeri. Værst forholder det sig selvfølgelig med dem, der vil bygge flere pyramider på én gang. Jeg tror, det er socialdemokraterne, i hvert fald er der visse socialdemokrater, der helst vil have både Storebælstbro og stor-